

Datum van inontvangstneming : 23/03/2018

Zaak C-119/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

13 februari 2018

Verwijzende rechter:

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo
(Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 december 2017

Verzoekende partij:

Telefónica Móviles España, S.A.U.

Verwerende partij:

Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

AUDIENCIA NACIONAL

SALA DE LO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO

[OMISSIS]

[Identificatie van de zaak en van de partijen]

BESCHIKKING

[OMISSIS]

[Samenstelling van de verwijzende rechter]

Madrid, 14 december 2017

FEITEN

Ten eerste – TELEFÓNICA MÓVILES [OMISSIS] ESPAÑA, S.A.U., heeft op 24 februari 2014 [OMISSIS] het onderhavige beroep ingesteld [OMISSIS] tegen de beslissing van de Tribunal Económico-Administrativo Central van

17 december 2013 houdende afwijzing van de administratieve klachten [OMISSIS] tegen de beslissing van de Consejo de la Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones (bestuurscomité van de commissie voor de telecommunicatiemarkt, Spanje) van 14 april en 28 juli 2011 houdende afwijzing van de verzoeken om correctie van de op eigen aangifte voldane bedragen en om terugbetaling van de onverschuldigd betaalde voorschotten voor april, juli en oktober 2011 en van de definitieve op eigen aangifte voldane bedragen voor **[Or. 2]** de boekjaren 2010, 2011 en 2012, voor een totaalbedrag van 51 409 404,77 EUR voor het boekjaar 2010 [OMISSIS] en 46 861 635,66 EUR voor het boekjaar 2011 [OMISSIS], die alle betrekking hadden op de bijdrage bedoeld in artikel 5 van Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (wet nr. 8/2009 van 28 augustus 2009 betreffende de financiering van RTVE; hierna „wet nr. 8/2009”).

In haar verzoekschrift [OMISSIS] vraagt verzoekster de verwijzende rechter om „het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing te verzoeken [OMISSIS] indien er twijfel bestaat over de uitlegging van de door deze partij aangevoerde bepalingen van de rechtsorde”.

Ten tweede – [OMISSIS] Bij beslissing van 12 februari 2015 heeft de [verwijzende rechter] de behandeling van de zaak geschorst tot de uitspraak op de hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van 11 juli 2014 in zaak T-533/10, waarin is bevestigd dat het financieringsstelsel van RTVE niet wordt beschouwd als staatssteun, en tot de uitspraak op het bij de Tribunal Supremo (hoogste rechterlijke instantie, Spanje) aanhangige beroep [OMISSIS] tegen koninklijk besluit 1004/2010, daar de verzoekende partij van mening is dat artikel 5 van wet nr. 8/2009 [OMISSIS] en koninklijk besluit 1004/2010 ongrondwettelijk en in strijd met het Unierecht zijn. De Tribunal Supremo heeft bij arresten van 14 en 17 juni 2017 het beroep verworpen [OMISSIS].

Ten derde – [OMISSIS] [overwegingen van nationaal procesrecht] de [verwijzende rechter] heeft ermee ingestemd

[OMISSIS] de partijen te horen [OMISSIS] met betrekking tot de gegrondheid van een verzoek om een PREJUDICIËLE BESLISSING aan het HOF van JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE [OMISSIS] **[Or.3]** [OMISSIS]:

[herformulering van de prejudiciële vragen, zie infra] [OMISSIS] en [OMISSIS]

[overwegingen van nationaal procesrecht] [OMISSIS]

Ten vierde – [OMISSIS] Verzoekster heeft zich positief uitgesproken over het verzoek om een prejudiciële beslissing met betrekking tot artikel 6, lid 1, van richtlijn 2002/20/EG. Volgens haar dient dit verzoek tevens betrekking te hebben [OMISSIS] op het bestaan van een asymmetrische belasting ten gevolge van de heffing in artikel 5 van genoemde wet en [in] artikel 6. Tevens stelt verzoekster dat de nieuwe wet geen positief effect heeft op haar. Ter ondersteuning van haar

standpunt verwijst zij naar het arrest van het Hof van 22 november 2001 (zaak C-53/00, Ferring).

Ten vijfde – De Abogado del Estado (vertegenwoordiger van de staat) [OMISSIS] [Or. 4] [OMISSIS] heeft aangevoerd dat niet diende te worden overgegaan tot een prejudiciële verwijzing, aangezien bij koninklijk besluit 898/2017 [OMISSIS] een uitbreiding van de vaste en mobiele breedbanddiensten heeft plaatsgevonden, waarmee het positieve effect en de overeenstemming met het Unierecht volgens het arrest van de Tribunal Supremo van 14 juni 2017 [OMISSIS] zijn aangetoond.

Ten zesde – [OMISSIS] [afwijzing van het verzoek tot tussenkomst van RTVE] [OMISSIS]

[OMISSIS]

II. MOTIVERING

A/ Bij [de verwijzende rechter] aanhangig geding en nationaal recht

Ten eerste – Verzoekster is een onderneming die actief is in de telecommunicatiesector [voorwerp van het geding, overgenomen in punt 1 van de feiten] [OMISSIS].

In artikel 5 van wet nr. 8/2009 wordt verwezen naar het financieringsstelsel van RTVE, dat is vastgelegd in artikel 2 van wet nr. 8/2009: **[Or. 5]**

[Artikel 2:] „1. RTVE wordt gefinancierd met de volgende middelen:

- a) de in de algemene rijksbegroting opgenomen vergoedingen voor de vervulling van de openbardienstverplichtingen in de zin van Ley 17/2006, de 5 de junio, de la Radio y Televisión de Titularidad Estatal (wet nr. 17/2006 van 5 juni 2006 betreffende de openbare radio en televisie; hierna: „wet nr. 17/2006”) en van de onderhavige wet.
- b) een percentage van de opbrengst van de heffing op het gebruik van het radiospectrum, zoals geregeld in Ley 32/2003, de 3 de noviembre, General de Telecomunicaciones (algemene telecommunicatiewet nr. 32/2003 van 3 november 2003; hierna „LGT”).
- c) **de bijdrage die overeenkomstig deze wet verschuldigd is door de exploitanten van telecommunicatiediensten die op het hele Spaanse grondgebied of in meer dan één autonome regio werkzaam zijn.**
- d) de bijdrage die overeenkomstig deze wet verschuldigd is door de ondernemingen die concessiehouder zijn en die televisiediensten verlenen op het hele Spaanse grondgebied of in meer dan één autonome regio.

- e) de inkomsten uit de verleende diensten en, in het algemeen, uit haar activiteiten, onder de bij deze wet vastgestelde voorwaarden.
- f) de opbrengsten en inkomsten uit haar vermogen.
- g) vrijwillige bijdragen, subsidies, legaten en schenkingen.
- h) de ontvangsten uit [aangegane] leningen, binnen de grenzen van artikel 31 van wet nr. 17/2006 van 5 juni 2006.
- i) alle overige publiek- of privaatrechtelijke inkomsten die haar kunnen worden toegekend op een bij de rechtsorde voorziene wijze.

2. Indien het reservefonds als bedoeld in hoofdstuk IV van deze wet niet volstaat om een eventuele vermindering van de in lid 1 van dit artikel, onder b), c) en d), bedoelde ontvangsten te compenseren, wordt de begroting aangevuld met middelen uit de algemene rijksbegroting overeenkomstig artikel 33, lid 1, van wet nr. 17/2006, voor zover de uitgaven de vastgestelde grenzen niet hebben overschreden.”

Ten tweede – Dit geding heeft betrekking op de in artikel 5 van wet [nr. 8/2009] bedoelde bijdrage van telecommunicatieondernemingen *die op het hele Spaanse grondgebied of in meer dan één autonome regio werkzaam zijn*. Dit artikel 5 luidde als volgt op het tijdstip van de feiten:

„Artikel 5. Bijdrage te leveren door de exploitanten van telecommunicatiediensten die op het hele Spaanse grondgebied of in meer dan één autonome regio werkzaam zijn.

1. De exploitanten van telecommunicatiediensten die op het hele Spaanse grondgebied of in meer dan één autonome regio werkzaam zijn, moeten een jaarlijkse bijdrage leveren, die wordt berekend op basis van de in het betrokken boekjaar gefactureerde bruto-exploitatie-inkomsten, met uitzondering van de inkomsten uit de in aanmerking te nemen groothandelsmarkt, teneinde **[Or. 6]** bij te dragen tot de financiering van RTVE, gelet op het positieve effect op de telecommunicatiesector van de nieuwe regelgeving voor de televisie- en audiovisuele sector en, meer in het bijzonder, gelet op de uitbreiding van de vaste en mobiele breedbanddiensten en op het feit dat RTVE niet langer reclame uitzendt en afziet van betaalde content en voorwaardelijke toegang.

2. [vermelding van de regeling die van toepassing is op de bijdrage]
[OMISSIS]

3. De bijdrage is verschuldigd door de exploitanten van telecommunicatiediensten die in het register van exploitanten van de Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones (commissie voor de telecommunicatiemarkt, Spanje) zijn opgenomen voor een van de volgende diensten of domeinen, voor zover zij op het hele Spaanse grondgebied of in meer dan één autonome regio

werkzaam zijn en met uitzondering van exploitanten die geen audiovisuele diensten verrichten en evenmin een andere dienst die enige vorm van reclame omvat:

- a) vaste telefoondiensten;
- b) mobiele telefoondiensten;
- c) internetprovider.

4. De bijdrage wordt vastgesteld op 0,9 % van de in het betrokken boekjaar gefactureerde bruto-exploitatie-inkomsten, met uitzondering van de inkomsten uit de in aanmerking te nemen groothandelsmarkt. Deze bijdrage mag niet meer bedragen dan 25 % van de totale jaarlijkse inkomsten voor RTVE.

5. [datum waarop de bijdrage is verschuldigd] [OMISSIS]

6. [procedure voor de inning van de bijdrage] [OMISSIS]

7. De opbrengst van de bijdrage wordt bestemd voor de financiering van RTVE, via de in de regelgeving vastgestelde procedure.

8. In de regelgeving kan worden voorzien in een verplichting voor diegenen die gehouden zijn tot betaling van de bijdrage, om het bedrag van de bijdrage zelf aan te geven.”

De in artikel 2, lid 1, onder d), [van wet nr. 8/2009] bedoelde bijdrage die is verschuldigd door ondernemingen die televisiediensten verlenen, is de bijdrage die nader omschreven is in artikel 6 van de wet. Deze bijdrage is in het onderhavige geding niet aan de orde. [Or. 7]

B/ Betoog

Ten derde – Verzoekster is van mening dat bovengenoemd artikel 5 van wet nr. 8/2009 strijdig is met verschillende artikelen van de Spaanse grondwet en bovendien strijdig zou kunnen zijn met richtlijn 2002/20/EG, in het bijzonder met artikel 6, lid 1, en bijlage A bij die richtlijn, waarop de prejudiciële vragen betrekking hebben. [Verwijzing naar het inleiden van een grondwettigheidsprocedure] [OMISSIS]

In dit verband moet rekening worden gehouden met het feit dat verzoekster van mening is dat het arrest van het Hof van 27 juni 2013 in zaak C-485/11 inzake een soortgelijke kwestie met betrekking tot de Franse openbare televisieomroep geen afdoend antwoord heeft geboden op de vraag of dit soort bijdragen verenigbaar is met het recht van de Europese Unie. In dat arrest heeft het Hof geoordeeld dat er geen sprake was van schending van artikel 12 van richtlijn 2002/20/EG [OMISSIS] en evenmin van onverenigbaarheid [met het Unierecht] van een nationale regeling houdende vaststelling van een aanvullende belasting voor

ondernemingen met een algemene machtiging, die verschuldigd is door aanbieders van elektronische telecommunicatie.

De vermeende onverenigbaarheid is in grote mate gebaseerd op de stelling dat de bijdrage die verzoekster moet betalen, een asymmetrische belasting vormt die exploitanten zoals verzoekster discrimineert ten opzichte van andere exploitanten die werkzaam zijn op een gebied dat kleiner is dan dat van een autonome regio, zoals EUSKALTEL, Telecable de Asturias of R de Galicia, die deze bijdrage niet hoeven te betalen omdat zij niet in meer dan één autonome regio werkzaam zijn.

Met betrekking tot de gevolgen van het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 11 juli 2014 in zaak T-533/10, zoals bevestigd bij arrest van het Hof van 10 november 2016 in hogere voorziening in zaak C-499/14 [P], zij erop gewezen dat in het desbetreffende arrest is geoordeeld dat er geen sprake was van staatssteun, aangezien het geëiste bedrag geen verband hield met de financiering van de openbare dienst die RTVE verleende. **[Or. 8]**

Een prejudiciële verwijzing met betrekking tot die vraag lijkt ons echter niet opportuun, aangezien duidelijk is dat, om te kunnen spreken van mededingingsbeperkende steun ten gunste van ondernemingen die niet in meer dan één autonome regio werkzaam zijn, in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU, moet worden aangetoond dat de betrokken belasting de mededinging op de desbetreffende geografische markt – die van de desbetreffende autonome regio – verstoort, zoals vereist is in de rechtspraak van het Hof (arrest van het Hof van 7 september 2006, zaak C-526/04, [Laboratoires] Boiron, en van 22 november 2001, zaak C-53/00, Ferring), hetgeen in casu niet is aangetoond. Evenmin kan sprake zijn van discriminatie op grond dat radio-omroeporganisaties of internetondernemingen niet tot betaling van de bijdrage zijn gehouden, aangezien de betrokken productmarkt niet dezelfde is als die welke hier aan de orde is, te weten die voor audiovisuele content.

In casu zal evenmin een prejudiciële vraag worden gesteld met betrekking tot artikel 6 van wet nr. 8/2009, aangezien dat artikel niet als rechtsgrondslag heeft gediend voor het eisen van de litigieuze bijdragen.

Het onderzoek blijft derhalve beperkt tot de vragen die hierna worden geformuleerd; de verenigbaarheid van andere kwesties met het Unierecht hoeft niet te worden onderzocht.

Ten vierde – Aangezien de [verwijzende] rechter van oordeel was dat de hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van 11 juli 2014 en het administratief beroep tegen koninklijk besluit 1004/2010 van invloed zouden zijn op de uitkomst van het onderhavige beroep, heeft hij de uitspraken in die zaken afgewacht. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft op de hogere voorziening uitspraak gedaan bij arrest van 10 november 2016, en op het beroep tegen het koninklijk besluit is uitspraak gedaan bij arresten van 14 en 17 juni 2017. Zoals hierna zal

blijken, zijn evenwel niet alle vraagstukken die het onderhavige geding opwerpt, opgelost.

C/ Unierecht

Ten vijfde – Artikel 6, lid 1, van richtlijn 2002/20/EG bepaalt:

„Artikel 6 [**Or. 9**]

Voorwaarden die aan de algemene machtiging en de gebruiksrechten voor radiofrequenties en voor nummers kunnen worden verbonden, en specifieke verplichtingen

1. De algemene machtiging voor het aanbieden van elektronische-communicatienetwerken en -diensten en de gebruiksrechten voor radiofrequenties en gebruiksrechten voor nummers kunnen alleen aan de respectievelijk in de delen A, B en C van de bijlage genoemde voorwaarden worden onderworpen. Deze voorwaarden moeten objectief gerechtvaardigd zijn in relatie tot het betrokken netwerk of de betrokken dienst, en moeten bovendien niet-discriminerend, **proportioneel en transparant** zijn.”

Bijlage A luidt als volgt:

„BIJLAGE

Deze bijlage bevat de volledige lijst van voorwaarden die kunnen worden verbonden aan algemene machtigingen (deel A), rechten om radiofrequenties te gebruiken (deel B) en rechten om nummers te gebruiken (deel C) als bedoeld in artikel 6, lid 1, en artikel 11, lid 1, onder a), van deze richtlijn.

A. Voorwaarden die aan een algemene machtiging kunnen worden verbonden

1. Financiële bijdrage voor de financiering van universele dienstverlening overeenkomstig richtlijn 2002/22/EG (Universeledienstrichtlijn) [...]”

Volgens deze richtlijn kan dus een bijdrage voor de financiering van universele dienstverlening worden geëist van exploitanten van telecommunicatiediensten die over een geldige machtiging beschikken om hun activiteiten uit te oefenen, voor zover voorwaarden worden opgelegd die „objectief” gerechtvaardigd en „proportioneel en transparant” zijn.

D/ Prejudiciële vragen

Ten zesde – De twijfels die aanleiding hebben gegeven tot deze prejudiciële verwijzing hebben betrekking op de aard van de bijdrage die van de telecommunicatie-exploitanten wordt geëist, aangezien het feit dat die bijdrage wordt vastgesteld op basis van *de in het betrokken boekjaar gefactureerde bruto-exploitatie-inkomsten, met uitzondering van de inkomsten uit de in aanmerking te nemen groothandelsmarkt*, niet als een objectieve of proportionele voorwaarde

kan worden beschouwd. Om te beginnen houdt de bijdrage immers geen verband met de financiering van RTVE. In artikel 5 van wet nr. 8/2009 is immers een percentage van 0,9 % van een bepaald inkomstenvolume vastgesteld, waarbij niet precies geweten is welk deel van de door RTVE verleende openbare dienst met die bijdrage wordt gefinancierd, waardoor de bijdrage niet transparant is. Evenmin is duidelijk waarom de bijdrage wordt berekend op een bepaalde basis waarin de bruto-exploitatie-inkomsten in hun geheel geen rechtstreeks verband houden **[Or. 10]** met de verlening van audiovisuele of reclamediensten die gevolgen kunnen ondervinden van het feit dat RTVE overeenkomstig het nieuwe rechtskader niet langer reclame zal uitzenden.

Dat de fiscale heffingen transparant moeten zijn, is bevestigd in de rechtspraak van het Hof (onder meer in de arresten van 19 september 2006 in de gevoegde zaken C-392/04 en 422/04 en van 18 september 2003 in de zaak C-292/01, Albacom).

Voorts heeft de nieuwe wettelijke regeling voor de financiering van RTVE geenszins geleid tot het positieve effect op de telecommunicatiesector waarvan sprake is in artikel 5 van wet nr. 8/2009 en dat zou voortvloeien uit de nieuwe regelgeving voor de televisie- en audiovisuele sector en meer in het bijzonder uit de uitbreiding van de vaste en mobiele breedbanddiensten en uit het feit dat RTVE niet langer reclame uitzendt en afziet van betaalde content en voorwaardelijke toegang. Althans niet in het boekjaar dat aan de orde is. Er zij vooreerst op gewezen dat de bewijslast voor het bestaan van een dergelijk positief effect op de verwerende dienst rust, aangezien zij de bijdrage eist, hoewel er in de wet een onweerlegbaar vermoeden ten aanzien van een dergelijk effect bestaat.

Feit blijft, en dit onverminderd het voorgaande, dat de Spaanse Raad van State zich over de afwezigheid van een positief effect heeft uitgesproken [OMISSIS]. Ook de Comisión Nacional de la Competencia (nationale mededingingscommissie, Spanje) zelf heeft zich over de afwezigheid van dat positieve effect uitgesproken [OMISSIS]. Bovendien heeft verzoekster een deskundigenrapport [OMISSIS] overgelegd waarin wordt aangetoond dat de nieuwe wettelijke regeling van RTVE een negatief effect heeft gehad op de bruto-inkomsten van verzoekster en dat de bijdragen bovendien 218,4 % van de inkomsten uit de audiovisuele sector uitmaakten, zodat de nieuwe wettelijke regeling echt schade heeft toegebracht [OMISSIS]. Uit de toelichting bij het wetsontwerp valt het positieve effect voor de telecommunicatieondernemingen hoe dan ook nergens af te leiden; dit feit kan dus bewezen worden geacht.

Volgens [de verwijzende rechter] heeft de Tribunal Supremo evenmin dat positieve effect erkend of zich uitgesproken over het feit dat er geen sprake is van individuele geraaktheid in artikel 6, lid 1, van richtlijn 2002/20/EG [OMISSIS]. **[Or. 11]**

Het bovenstaande zou, zoals de Abogacía del Estado stelt, kunnen worden ontkracht met de goedkeuring van het digitale dividend, doordat het

breedbandspectrum dat RTVE vrijmaakt aan de exploitanten van telecommunicatiediensten zou worden toegewezen, maar dat is in de onderzochte boekjaren 2010, 2011 en 2012 niet gebeurd.

Gelet op het bovenstaande is dan ook duidelijk dat de bijlage bij de genoemde richtlijn toelaat dat de lidstaten een bijdrage eisen van telecommunicatie-exploitanten die dergelijke diensten verlenen. Hoewel dat niet in strijd is met artikel 12 van richtlijn 2002/20/EG, kan een dergelijke eis wel arbitrair en derhalve niet-proportioneel en niet-objectief zijn als de bijdrage wordt geëist op basis van het totale gefactureerde volume, dat geen verband houdt met de openbare dienst die RTVE verleent. Bovendien heeft deze nieuwe wettelijke regeling geen enkel positief effect voor verzoekster.

Tot slot is evenmin bekend in welke mate deze financiering bijdraagt aan de in bijlage A bedoelde universele dienstverlening, of, met andere woorden, aan de openbare dienstverlening, in verhouding tot het geheel van de door RTVE verrichte activiteiten, hetgeen niet duidelijk is vastgesteld, zoals is gebleken uit het verslag van de Tribunal de Cuentas (rekenkamer, Spanje) [OMISSIS] dat als stuk is overgelegd [OMISSIS] bij de vordering [OMISSIS]. De Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones komt tot dezelfde vaststelling als de Tribunal de Cuentas [OMISSIS]: „Indien het de bedoeling is om een financieringsmodel vast te stellen dat de stopzetting van reclame op RTVE op evenredige wijze dekt, moet de openbare dienstverlening eerst worden gekwantificeerd op basis van criteria met betrekking tot de kostenefficiëntie”.

Ten zevende – Voor de [verwijzende rechter] rijst derhalve de vraag wat de correcte – en voor de gehele Europese Unie gemeenschappelijke – uitlegging van richtlijn 2002/20/EG is, en meer in het bijzonder van artikel 6, lid 1, en bijlage A bij die richtlijn, met betrekking tot de in artikel 5 van wet nr. 8/2009 vastgestelde bijdrage.

Aangezien het antwoord op die vraag onvoldoende duidelijk en zeker is om aan de eisen van de rechtspraak in de zaken Cilfit (zaak C-283/81 van 6 oktober 1982) en Van Dijk (gevoegde zaken C-72/14 en C-197/14 van 9 september 2015) te voldoen, dient het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing te worden verzocht [**Or. 12**]. Alleen op basis van de uitspraak van het Hof zal het mogelijk zijn te oordelen of de Spaanse regering richtlijn 2002/20/EG heeft nageleefd bij het oplossen van deze kwestie die is gerezen, eerst via de Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia en later via de Tribunal Administrativo Central.

Anderzijds verklaart het feit dat er meerdere niet-gevoegde procedures over dezelfde kwestie lopen, waarin meerdere administratieve beroepen zijn ingesteld waarin eigen juridische discussies worden gevoerd (met eigen middelen), in termen die niet noodzakelijk altijd helemaal overeenkomen, samen met het feit dat er verschillende verzoekende partijen zijn, telkens met een eigen vertegenwoordiging, die er mogelijk belang bij hebben hun eigen stellingen te

verdedigen voor het Hof, waarom er zo veel prejudiciële verwijzingen met dezelfde inhoud zijn.

DE KAMER BESLIST: Aan het Hof van Justitie van de Europese Unie worden krachtens artikel 267 VWEU de volgende prejudiciële vragen gesteld:

- 1) Kan artikel 6, lid 1, van richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten aldus worden uitgelegd dat een lidstaat van de exploitanten van telecommunicatiediensten een jaarlijkse financiële bijdrage als bedoeld in artikel 5 van wet nr. 8/2009 van 28 augustus 2009 betreffende de financiering van RTVE kan eisen om bij te dragen tot de financiering van RTVE, rekening houdend met het positieve effect van de nieuwe regelgeving betreffende de televisie- en audiovisuele sector voor de telecommunicatiesector, in het bijzonder wegens de uitbreiding van de vaste en mobiele breedbanddiensten en het feit dat RTVE niet langer reclame uitzendt en afziet van betaalde content en voorwaardelijke toegang, gelet op de volgende omstandigheden[?]:
  - in deze nieuwe wettelijke regeling wordt geen rechtvaardiging gegeven voor een dergelijk positief effect, en in het betrokken boekjaar was er evenmin sprake van een direct of indirect positief effect voor de betrokken ondernemingen.
  - de bijdrage wordt vastgesteld op 0,9 % van de in het betrokken boekjaar gefactureerde bruto-exploitatie-inkomsten en wordt niet berekend op basis van de inkomsten uit de verlening van audiovisuele diensten en uit reclame, en evenmin op basis van de toename daarvan of de winst die de activiteit oplevert. Hierbij is deze bijdrage **[Or. 13]** een heffing in de zin van artikel 5 van wet nr. 8/2009, in zijn oorspronkelijke versie, en is zij mogelijk niet gerechtvaardigd met betrekking tot de audiovisuele dienst in kwestie, aangezien [deze bepaling] als grondslag heeft gediend voor de afwijzing van verzoeksters verzoeken om terugbetaling van het onverschuldigd betaalde en om correctie van de op eigen aangifte voldane bedragen door de bestreden beslissing in het onderhavige administratieve beroep.
- 2) Is de bijdrage die wordt geëist van telecommunicatieondernemingen die in Spanje werkzaam zijn in meer dan één autonome regio, proportioneel in de zin van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2002/20/EG, gelet op de in artikel 5 van wet nr. 8/2009 vastgestelde berekeningswijze?
- 3) Is de overeenkomstig artikel 5 van wet nr. 8/2009 geëiste bijdrage transparant in de zin van artikel 6, lid 1, en de bijlage bij richtlijn 2002/20/EG, als niet bekend is welke activiteiten RTVE precies verricht in het kader van de universele of openbare dienstverlening?

[Slotformules] [OMISSIS] [**Or. 14**]